

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 200 korona.
Fél évre 100 korona.
Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:

4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

ARANY JÁNOS-UTCA 47.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

HALLJÁTOK?

Halljátok? *Sirnak a csillagok az égen...
Nappal van és szemünk sötétségbe téved;
Vihardult-életünk meg kínos szenvedés,
Lelkünknek álma lett: Rut kétségbeesés.
Sujt az Isten...elállt szívünknek verése,
A szörnyű vézset van homlokunkra vésve.
Oh, vajjon lesz-e még boldog e szent edő nép
S bekötjük-e valaha Hazánk mély sebét.*

Halljátok? *Délen a folyóvizek állnak...
Testvér szívekbe vág szégyen és gyalázat;
Rabmagyarok sebéből már vértut fakad,
Erdély szent rögére oláh looskor tapad.
És mi várunk, ennél több szenvedést várunk
S az éj sötét ösvényében ingadozva járunk.
Oh, vajjon lesz-e még boldog e megcufalt nép
S bekötjük-e valaha Hazánk mély sebét.*

Halljátok? *Dörg az ég, villámok csattognak,
Fekete vészfelleg ment elé a napnak.
A szélvihar dühöng, süvit az orkán...
Elyeszünk... s tán jobb, hisz az élet oly sivar.*

*Haragszik az Isten visszajár az átok...
Magyarok! A vigitélet előtt álltok!
Oh, vajjon lesz-e még boldog emeggyalázott nép
S bekötjük-e valaha Hazánk mély sebét.*

*Halljátok? Kész a sir, temetnek már minket...
Zugva kong a harang, mélységes gyászt hirdet.
A szívünk lett halott, vihar összetépte
Es senki sem tekint ennyi szenvedésre.
Oh, amerre nézünk mindenütt csak ellen
S nincs erő, hogy a halott életre keljen.
Oh, vajjon lesz-e még boldog e megkínzott nép
S bekötjük-e valaha Hazánk mély sebét.*

*Halljátok? Már jönnek...a torkunkat fogják...
Gyilkos fegyverüket a szívünkbe vágják.
...Fegyvert, fegyvert ragadjon hát mind aki bír,
Most nem nem segít a régi dicsőség, a hír!
Menjünk! Szívünk verése úra visszatér
Es nappalba megy át e hosszú rémes éj.
Akkor boldog lesz majd e porbahullott nép,
S bekötjük csonka Hazánk vérző sebét.*

IGNOZIUS.

Egy régi dal.

Halk éjszakákon sir a Bánat,
És dalba kezd a kósza szél...
D szép az árva hárfa hangja!
S de kedves, régi dalt mesél!

A régi ének, régi emlék,
Egy pillanatra felnevet még...
Lásd, visszajár a busz levente,
Almatlan szívvel éjjelente.

Titokzaos, halk lépte dobban,
Szavát virágok ékesítik...
S szívé ta drága bánaokban,
Aranyos álmok édesítik.

Kicsiny kezeckéd int-e néki?
Vártad-e jöttét, a mesét?
Az aranyhárján, mintha árván
Sko drága könny peregne szét.

A hárfa hurja azt meséli:
Jaj mindörökre! Jaj soha!
Csacsi a hárfa meg az álom,
S a szivecskénk — de ostoba!

Halk éjszakákon sir a Bánat,
És dalba kezd a kósza szél...
De szép az árva hárfa hangja!
S de édes, régi dalt mesél!

Névtelen Ember.

Még egy szenzáció.

— A multkor már megirtuk, hogy hogy egy közel 30 méteres harcsát voltak szerencsések meg ejteni a tiszadobi halászhalmokon. És ma már nem ujság az sem, hogy ugyanannak a harcsának a harcsának a fiát is megfogták két szigonydöfőssel.

— Hogy honan tudjuk, hogy ez a multkorinak a fia? Hát a vizsgálatból minden kitűnik. — Pld.: Először: ez a harcsa nem 30, hanem csak 23 méter. Másodszor: ugyan olyan a bajusza, — mint az apjáé. Harmadszor: a bajusza is ugyanabban a helyzetben van, mint az apjának; csak hogy ennek közvetlen a szája fölött, a szemétől jobbra, le, 42 és fél fokra van. Sőt mi több, a farka is ugyanolyan, természetesen valamivel kisebb és az uszonyai is megegyeznek a nacional mérési adatokkal.

— A harcsát ugyanaz az orvos, aki a multkor: dr. Fallyeres Raymond, med. univ., boncolta fel, a Gambriusz étterem kitűnő szakácsmesterével, háromnegyed órai küzdelem után. Egyszer csak (Uramfia, segíts!) a boncoló kés beletört a harcsa gyomrában levő kemény tárgyba.

— Rögtön kivették s megállapították, hogy ez egy lapos acél-doboz. A hozzá való kulcs ott fityegett a harcsa záp (?) fogán.

— Habozás nélkül elnyitották s a doboz belsejében egy hivatalos jellegű paksamétát találtak, melynek tetejére ez volt írva:

„Lakásinségben éhenhaltak
lajstroma.“

— Hogy belül mi volt, azt nem lehet a nagy közönség tudomására hozni, de sa kíváncsi rá, akkor (legalább így gondolom!) — próbálja kiadni lakását másnak és maga pedig itt Debrecenben próbáljon szerezni egyet. Akkor meg fogja tudni, hogy mi az a szó, hogy: Nincsen lakásom.

T. Zs.

Csendes volt.

Vádlott: De bíró ur, én a lehető legcsöndesebben dolgoztam, mikor a rendőr letartóztatott.

Bíró: Mit csinált?

Vádlott: Az egyik ablakvasat reszeltem.

Készípj és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerelkezik be **csizpő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Egy leánykához.

Oh, szende kis lány,
Miért nem szeretsz jobban?
Ha téged látlak,
A szívem érted dobban.

Rád gondolok, édes,
Ha dolgom is vagyon.
Oh, szende kis leány:
Szeretlek! Imádlak! Nagyon!.....

Visszhang.

Egy örült naplójából.

.... a MÁV összes lerakott vágányait felszedtem és e helyett saját találmányu vágányaimat viszem be a forgalomba. Ezeket a vágányokat tudni illik nem is kell lerakni a pályatestre, hanem csak rá kell csavarni a mozdony és a vasuti kocsik kerekére s így a vasut bámerre megy is, mindig vágányon halad, mert a vágány rajta van a keréken.

T. Zs.

Egy művésznőhöz.

A „Csokonai“ kis szubrettje,
Isten is annak teremtette,
Olyan bájos, olyan helyes,
Min gdivig és mindig kedves.
Ha táncol, vagy sa énekel,
Akármikor, — mindegy nekem.
Nekem mindegy. Nevem: Zsiga,
Éljen a Kálmán Mancika!

T. Zs.

Egy poétához.

Ne vádold a kort, jó poéta,
Hogy nem olvassák verseidet;
Hogy lángoló, szerelmes dalod,
Csak a színésznőknek készited.
És ha talán ki is nyomatod,
Eladni nem tudod soha...
Nem a kor, de, tisztelt poétám:
Csupán magad vagy az oka.

T. Zs.

Der Tisztviselő.

Ép civis lány minden este
 lni mentt a korzón átal,
 ga ruhában, lakcipősen —

viselő állt az ut szélén,
 t, hóvégi hangulatba
 e a veszett, vad árat
 ápadtabb lett napról-napra.

gy este szólt a civis lánynak:
 szolga, mondd, hogy hívnak
 téged;

ik a törzsöd, hol a házad,
 ie nép a nemzetséged?

la vagyik, szólt az ifju,
 házaim, sajnos, nem lehetnek,
 testvéreim néma hősök,
 meghalnak, mert nem ehet-
 nek.

b. b.

erző fenti verset egy eredeti
 ne versből — csavarta ki.

Ünően.

író: Volt-e már bezárva?

író: Igen, még pedig kitü-

író: Hogy értem azt?

író: Hát úgy, hogy a legjobb
 rat mellett sem szökhettem meg.

A hónapok.

Hogy lehet májusban há-
 odni? Az a hónap végzetes
 ázasságokra nézve.

Ne mondja. Van még több
 rossz hónap.

Igen. Még tizenegy.

Gyógyszertani vonatkozások

különös tekintettel a lírai költők
 kigyógyítására használatos
 gyógyszerekre.

Írta: b. b., egyet. magántanár.

Előszó.

Szörványos esetekben, már a
 legrégebbi időben is előfordul-
 tak olya nbetegségek, melyeket,
 lefolyásukat tekintve, a mai ál-
 láspon szerint a lírai betegsé-
 gek csoportjába sorolhatunk.

Járványszerűleg azonban a
 lírai betegségek csak a közel-
 multban léptek fel s ma még —
 sajnos — tehetetlenül nézzük az
 óriási pusztítást, bár az újabb
 idők kutatásai tagadhatatlanul
 előbbre vittek e téren is bennün-
 ket s ma már igen sok beteg
 hagyja el gyógyultan a klinikát.

Mgaának a betegségnek a di-
 agnosztizálása, olyannyira jel-
 lemző tüneteit ismerve, egyálta-
 lán nem nehéz. A gyógyítás
 azonban roppant nehézségekbe
 ütközik. Egyrészt, mert a lírai
 költőknek merőben más kémiai
 összetételű sejtjeik vannak, mint
 a közönséges embereknek s más-
 részt sejtjeik kémiai összetétele

percről-percre változik, hangu-
 lataik függvényeként.

A lírai betegséget valószínű-
 leg a Medicus Azinus által fel-
 fedezett Hiuságica Non Plus
 Ultra nevű bacillus okozza, a
 mely főként idegen lírai költők
 köpeteivel, illetőleg könyveivel
 terjed tova.

Nyilvánvaló, hogy a verses-
 kötetek, az indolens kiadók foly-
 tán, hova-tovább annyira szapo-
 rodván, alapjában támadják
 meg az emberiség egészségét.

Hovatovább a tudomány rá-
 világít arra is, hogy a gyomor-
 bajok 97 százaléka okozója a
 lírai betegséggel, a versesköte-
 tek terjesztésével kapcsolatos.

Helyénvalónak találok tehát,
 hogy a hiányos könyvek helyett
 egy olyan utmutatót adjak a
 szerkesztők kezébe, melynek
 anyagát felhasználva, sikerrel
 vehetik fel a küzdelmet a lírai
 költők estromló kulturáival szem-
 ber.

(Folyt. köv.)

Igeretek.

Nina: Lajos megígérte, hogy
 a télre kocsit kapok.

Lina: No, csak arra vigyázz,
 hogy gyerek-kocsit ne kapj.

**A legszebb virágnak
 a magyar nőnek
 DIANA-PUDER**

adja üde hamvat

A régi hákeminőségben mindenütt kapható!

Gyártja: a Diana Ke. esked lmi r-t.
 Budapest, V., Nádor-utca 30.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Vértési, strandfürdő tulajdonos ur, miért vágta le a bajuszát? Kérdi, aki a bajuszába volt szerelmes.

Mondja, kedves dr. Pálffy Zoltika, komolyan tetszik az a kis lány?

Mondja, kedves Kállay ur, a Hunyadi utcából, meg tudná mondani, hány kis lánynak tett már ígéretet? Kérdi akinek nem ígért.

Mondja, kedves Katona Mariska, a Munkás Otthon drámai hősnője, hogy lehet az, hogy a vasasok bálján a Bikában nem maga nyerte a szépségversenyt? Kérdi egy hódolója.

Mondja, kedves Steiner Antal ur, Büdszentmihályról, nem fél, hogy másodszor is kosarat kap attól a barna kis lánytól? Kérdi egy szenvedélyes kosárgyűjtő.

Mondja, kedves Zsibrita ur, a Honvéd utcából, meddig akarja még használni a kerékpárt? Kérdezi, aki már szeretné ha visszadná.

Mondja, édes Antalfy József ur — Leleky urnál, Kisvárdán — hogy sikerült az a májusi szereplés, azzal a rögtönzött cigánybandával? Kérdi a barna.

Mondja, kedves Bajdos Juliska, az Egyház-térről, kinek adta azt a szép szegfűt? Kérdik a fiuk.

Mondja, kedves Tóth Kálmán ur, Büdszentmihályról, igaz az, hogy magának nagyon szép — Wertheim-yakát gyűjteménye van? Kérdi, aki szeretné megnézni.

Mondják, aranyos Vincze András és Károly Ferenc urak — Kisvárdáról, — április 30-ának estéjén hová utaztak mozi után azzal a tigrissel? Kérdi egy harmadik kis mester.

Mondja, kedves Irénke, az új cipőjét még mindig nem látta Jóska?

Mondják, kedves Szabó József és Szabó István urak, a Téglyás kert hátuljáról, igaz, hogy megadták a májusi zenét Bözsike kis asszonynak? Kérdi az, aki nem hallotta a zenét.

Mondja, kedves Rózsika, Szoboszlóról, a Bodegából, igaz az, hogy már az éjjeli zene sem imponál? Kérdi a primás.

Mondják, kedves H. R. és T. B. kisasszonyok, Szoboszlóról, talán maguk is gondolják már, hogy nem lesz szükségük kosárra, hogy földet hordani használják?

Mondja, kedves Buzássy ur — Püspökladányból — hogy mulat az esteli korzókon? Kérdi, aki szintén mulatni szeretne.

Mondja, kedves Böske, a B. telepről, mióta lett a nótája, hogy ne járjon még minálunk, kicsi még a mi lányunk? Választ vár a kérdező.

Mondják, kedves H. Rózsika és T. Bözsike, Hajdusoboszlóról, igaz, hogy meglepődtek a Körner-üzlet előtt, egy bizonyos vasárnap délelőtt? Kérdi egy kíváncsi férfi.

Mondja, kedves Hollán Ferenc ur, meg tudná-e mondani, hogy miért jár olyan sűrűn a nagy faluba? Ha igen, feleljen meg. — Kérdi egy utazó szoboszlói.

Mondja, kedves Talkács Sándor ur, Kisvárdáról, igaz, hogy Szervusz Bernátnál biztosította molykár ellen a lakkszáru csizmáját? Kérdi egy poloskairtó.

Mondja, kedves R. Bözsike, a Téglyás kertből, miért nem tanulja meg már egyszer azt a dalt, hogy: Bözsi ne sirjon? Hisz azt tudja már, hogy még egyszer sirni tudnék. Kérdik a koplalóból.

Mondják, kedves Csókos utcai legények, Hajdudházról, van jó bora Bónis Ignácnak?

Mondják drága Károly és Vincze urak, — Kisvárdáról, — igaz az, hogy május 1-től önök a spedterek az éjjeli órákban, a Rákóczi kávéház táján? Kérdi egy jaguár.

Mondja, kedves Varga Sándor ur, igaz, hogy azért a kis szökéért menekült el Debrecenből? — Kérdi, aki tudja.

Mondja, kedves Burai István ur, a Téglyás kertből, igaz, hogy az a nótája: Én egy szökét szerettem, de már egy barnát szeretek? Kérdi, aki hallotta. Egy igazi barna.

Mondják, kedves Ujfalussy és Orosz urak, a MÁV-tól, hogy is van az a nóta, hogy: A két madár, aki mindig együtt jár? — Kérdi, aki hallotta a nótát.

Mondja, kedves Papp Gábor ur, a Téglyás kertből és a koplalóról, nem fáj za magának, hogy egy kis árva sir magában, elhagyott, sötét szobában? Kérdi a kis árva.

Mondja, kedves Varga P. Derecskéről, igaz, hogy minden kis lányt összevessz, azután meg kibékül? Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja, kedves V. Zs. kisasszony, a Téglás kertből, nem mondaná meg, hogy kinek a kedvéért jár a Késes utcán, a bal oldalon? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Bertuska, — Püspök-ladányból, — igaz, hogy kegyed nagyon szereti a társaságot? Kérdi, aki a látszathól ítél.

Mondja, kedves Róth Lajos, fodrász segéd ur, Kisvárdáról, igaz, hogy az a kedvenc nótája, hogy: Hiába fujod azt, nem ér az több tavaszt? Kérdik a kíváncsiak.

Mondja, kedves Balogh Juliska, a Nyílás telep, Kossuth Lajos utcából, mit szólt a vicclaphoz? Még most sem tudja, hogy ki küldte? Kérdi, aki tudja.

Mondja, kedves K. Imre ur, a Téglás kertből, igaz, hogy ketten akarnak egy tehenet venni N. Lajossal? Kérdi egy kollégájuk.

Mondja, kedves, vagy kedvetlen, vagy ahogy tetszik, Juhász ur, igaz az, hogy a sötétben csak a cica lát? Kérdi, aki kíváncsi rá.

Mondják, kedves Bán nővérek — tényleg maguk voltak a cipész házi királynői?

Mondja, kedves Somogyi, — szabósegéd ur, az Egyház-térről, igaz, hogy fülíg szerelmes Juliskába és vigasztalásat nem talál? Kérdik a varró-fiúk.

Mondja, kedves Riskó, szabósegéd ur, az Egyház-térről, hogy mutatott 26-án este a szabóműhelyben? Kérdi az. Találja ki, hogy ki.

Mondja, kedves — vagy ha tetszik, kedvetlen — Szabó Lajos, villamos-kalauz ur, haragszik-e még a kis göndörre? Kérdi, aki kíváncsi.

Mondja, kedves Papp János ur, a Téglás kertből, igaz, hogy a lányok szeretik a cukrot?

Mondja, kedves Antal Sándor ur, a Csapó utcáról, igaz, hogy magának a lányok közt a barna és a kövér a zsánere? Kérdi a sovány.

Mondja, kedves Orbán Pista, villamos-kalauz ur, igaz-e, hogy maga annak a kis barna lánynak adta a májusi zenét? Kérdi, aki hallitta. Választ!

Mondja, kedves Erzsike kisasszony, a Varga-kertből, igaz, hogy a husvéti ünnepeket külföldön töltötte el? Kérdi, aki nagyon, de nagyon messze töltötte.

Mondja, kedves Házenörl Alajos ur a MÁV-tól, hány kilométer Debrecenhez Budapest? Kérdezi egy kis lány.

Mondja csak, Erdei Gyuszi, Derecskéről, igaz, hogy két nap alatt meg tud vasalni egy új szerket? Kérdi, aki nem tudja.

Kedves kíváncsi ur, azért, hogy az udvarlóim között talán éppen ön nincs, még ne legyen öngyilkos.

Mondja, kedves Bodolai ur — centerhalf Derecskéről, hogyan vált be a próba-tréning?

Mondja, kedves Katona Gábor ur, a koplablóól, nem szerelte még fel a három kerekű szerket villámhárítóval? Kérdi, aki elszerelte volna.

Mihalevits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.
Könnyes gyógy-
szerekben nagy
• • választék. • •

Biztató jövő.

Menyasszony: Mindig szeretni foglak. Meg akarom édesíteni a gondjaidat és keserőségeidet.

Vőlegény: Szerencsére nincsenek.

Menyasszony: Most nincsenek, de majd lesznek, ha a feleséged leszek.

Félreértés.

Pincér (a bejött vendéghez): Szabad kérnem a téli kabátját?

Vendég: Honnan tudja maga, hogy adós akarok maradni?

Magyarság.

— Mi van a hordóban, Icíg szomszéd?

— Most.

— Mikor vette?

— Must.

Költészet.

Büfienc bácsi, az ötven éves költő haza megy családi körébe.

— Na gyerekek — mondja a szurkos apróságoknak — most megebédelek, azután kimosom a számat, megmosom a kezemet és szépen megfésülködöm, azután lehuzom a cipőmet és hozzáigok a versíráshoz.

A legnagyobb meleg.

Tanár: Melyik hónapban van a legnagyobb meleg? — mondja meg, Berkes Pál!

Gimnazista: A legnagyobb meleg van: az examentes hónapban, amikor valamennyien szurkolunk.

Emlékvers.

Emlékszel-e a szép időkre,
Mikor minden máskép volt?
Csöndes utcán sétálgattunk,
Világított reánk a hold.

Emlékszel-e a délutánra,
Szépen ragyogott a nap.
Tisza mellett, a füzes parton
Pihentünk a fák alatt.

Kis kezed kezembe téve
Boldogságról suttogtál.
Oh, ha tudtad volna akkor:
Álmaink mily messze száll!

Rohály András.

Kalapot tisztítását,

vesztését s javítását
elvégezzük. — Husznál
később újkat
: : : készlet. : : :

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a főposta mellett.

A halál birodalmában.

Folytatás.

Magam sem tudtam, hogy meddig lehettem eszméletlen állapotban, amikor ismét felnyitom a szemem és öntudatomat újra rendezni próbálom, egy sirbolt-féle tanácsteremben vagyok. Szemem előtt fantasztikusan imbolygó csontvázak rettenetes zenebonát csaptak s csorba kaszajukat rémesen egyre a szemem világa felé nyujtogatták. Egy jó nagy magaslat tetején, mely körülbelül 200 ércokorsóból állott, ült a rettenthetetlen halál fejedelme. Feje tetején a hatalomnak szimbólumaként egy undorító varangy ült és szemi mély üregéből kékes lángok löveltek reám, amelyek egészen az agyvelőmig hatottak s minden akarateremtől megbénítottak. Most egyszerre mindent tulharsogó, rémes csörömpölés lett hallható, amely — szinte úgy tetszett, mintha a gyűlés megnyitását jeleznék és mely rémes csörömpölés a fejedelem csontjainak zörgéséből keletkezett s ez körülbelül úgy hatott, mintha vagy 50 zsák diót egyszerre öntöttek volna egy homárba. Erre a csontvázak, mint valami vezényszóra, — hirtelen megálltak; akik rettentő kaszajukat folyton a szemem előtt villogtatva, már csaknem elviselhetetlenné kezdtek válni. A nagy csatazajt most siri csön-desség váltotta fel. A gyűlés tárgyat, mint a jelekből megállapíthattam, saját személyem képezte. Most a fejedelem felállott és — csontkezével rám mutatott; azután valami borzalmas hangon megszavakat mondá: Amint láthatod, én vagyok az ur, a megváltás, a halál fejedelme; nincs ember, nincs hatalom, amely engem kijátszhat vagy megteveszthet. Tudd meg tehát azt, hogy akit én elszólitok ebből a nyomorgó árnyékvilágból, azok mind csak becsületes és jobb hazába való

emberek, akik nem érdemlik azt meg, hogy gyarló éltöket tovább vonszolják a pokol földjén.

Miért akartál hát kijátszani engem, miért nem teljesítetted a parancsomat? Jóságomért hát ez a hála? Te ember: most rettenetesen megbosszullak; kimondom rád ítéletemet. Most egyszerre millió és millió kasza emelkedett a levegőbe s a fejedelem csontfején levő varangy is figyelő állásba helyezkedett.

Te, mint tisztességes és becsületes halandó, ki oly sokat szenvedel, mint amilyen keveset és silány táplálékot eszel, hogy teljes mértékben jobban megismerd az 1922-ik esztendő minden hitvány percének a nyomoruságát, életed mécsét meghosszabbítom ez év utolsó napjáig. De ne gondold, ez téged semmi jóval vagy keblemessel nem fog kecsegtetni; egyesületünk legújabb tagja éppen a napokban informált a politikai helyzetről. És ha ezen idő alatt a legkisebb panasz is hagyáná elajkadt, — újra szólitom a nevedet. Parancsomat pedig ki ne játszd és attól őrizkedj, hogy az 1923-ik esztendőt is a nyakadra hozzam, amelynél súlyosabb büntetés a halál birodalma egyesületének összes paragrafusában nem található. Távozhatol!

Most az elnök egyik kezével egy ércokorsó fedelét felnyitotta és a benne levő lepleket és pláncosokat nagy rémületemre, a fejemhez vágva, beléfeküdt, míg a kezében levő kulccsal a gyűlést bezárta, minek következtében végre sikerült a halál birodalmának mélységéből fenekéről újra a pokol felszínére felébredni.

K. L.

KALAPOK

férfiáknak velour
és fűzőből
FRANKEDÉNÉL
megyeház mellett.

Kávéházban.

— Ugyan kérem, ne beszéljen nekem a nők jogáról, rendnek és fegyelemnek kell a házban lenni! Látja, az én feleségem vezeti a háztartást és az üzletet, neveli a gyermekeket, de semmi máshoz nincs köze, — mert a házban én vagyok az ur.

Az utolsó mentség

— Igaz ugyan, hogy a Reich kisasszony nagyon gazdag, de egyszersmind fukar is. Ha elveszi, az ivásról és ohányzásról le kell mondania.

— Nem bánom! — felelé Nyomoréki ur — mert ha el nem veszem, akkor az evésről is le kell mondanom.

A vezényszó.

A kaszárnya udvarán dühöng a káplár, amiért a rekruták nem a kellő időben fordulnak. Végre dühösen így magyarázza a fordulást:

— Ne akkor kanyarodj, mikor kanya...., hanem akkor üssön belétek a menykő, mikor — ...rodj!!

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugyszintén **Fávarokré**m és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági hajuszpedró** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ-NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárban
(Színház mellett)

Ne huzd..

Ne huzd cigány, ne huzd azt a vigati!
Ne huzd a lelkedből sirjad.
Sirjon a hegedűd minden hurja....
Hallod cigány?! Csapj át szomorura.

Huzzad szomoruan, szivből huzzad,
Huzzad, mi ga vonód meg nem izzad.
Elmulott a tavasz, a nyár, minden...
Elhagyott ő, mit keresek itten.

Huzzad cigány, huzd a szomoruat...
Hegtdűszód a halálba ringat.
Akkor állj meg, ha megszakadt szivem
S a lelkem is elszállt messze-messze innen.

Ne huzd cigány, ne huzd az a vigati!
És őt vissza soha, sohse hivjad....
Hegedűd sir, könnyet ont a lelkem,
Átkozd meg őt, verje meg az Isten!

Ignozius.

Anekdoták.

Nagy különbség.

A türelemről és a harag káros voltáról prédikált a tiszteletes ur, szépen elmondván hivei előtt azt, hogy milyen kegyes ember volt az a Jób patriárka, hogyan meg tudott nyugodni az őt ért csapásokban és sohasem zugalódott.

Haza megy azután; készül az ebédhez; leküld a pincébe, hogy hozzanak fel neki abból a 94-iki-ből egy üveggel. Hát azzal a rémhirrel jönnek vissza, hogy lepattant egy abroncs a hordóról s mind elfolyt a bor.

— Tyhűj, veszedelem Canis mater! — kiált a pap s elkezd jajveszékélni, ahogy tőle telik.

— Ugyan-ugyan, feddözik erre a tiszteletes asszony, hogy tudsz így indulatoskodni; nem magad mutattad-e fel példa gyanánt Jób patriarkát, aki úgy megnyugodott minden veszteségben.

— Eb az anyja Jób patriárkának! — szól vissza a pap, — soha sem volt neki, sem semmiféle nemzetségének olyan 94-iki bora. mint az enyim, ami elfolyt.

Elárulta magát.

Többen ültek együtt vig fiuk, köztük a korán elhunyt Hegyi Józsi, a szép tehetségű költő és egy külföldet is megjárta cigány-primás. A cigány feszített s hengergett, hogy fel sem ismerték cigány voltát.

— Egy esemény csak.... — vágott közbe Hegyi Józsi.

— Mikor, no?... — nyegkedett a primás.

— Mikor az angol királynak muzsikáltál és az eldobta a szivarvéget s te a „Repülj fecském” közben lehajoltál a bagóért.

Amiből nagy baj lehet.

Valami gabona-elsajátítási dologba került a bodóköváraíjai Zavodni András a szántói szolgabíró elé, több társával együtt.

A többiek rendre bevallották a terhükre rótt cselekményt és természetesen rávallottak Andrisra is. Andris azonban szörnyen tagadott.

A szolgabíró csak türte egy darabig a makacs tagadást, de végre rászólt:

— Ugyan, Andris, hiszen biztos, hogy ott voltál, hát minek tagadsz?

— Muszáj, tekintetes uram, — mer' ebből nagy baj lehet.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. május 14-én, vasárnap:

HAUDINI II.

Harc a gépemberrel, amerikai világláger

Téves kapcsolás.

amerikai csoda burleszk.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor —

Nem baj.

Urnő: Aztán ne feledje Anna, hogy az uram ezredes.

Az új seléd: Jaj, naccsága, én imádom a katonákat!

Regény részletek.

Ö zeszedte: T. Z. B. rnáth.

....A nagy mester első segédje Patsi, kimászott a kanálisból és így kiált fel: Na, most ugy nézek ki, mint a giliszta, mikor mennydörög....

....olyan világos, mint a vakablak, szól a detektiv a vizsgáló biróhoz...

....A derék tábornok megköszörülte a torkát.... De most meg attól félt, hogy elvágja vele a nyakát....

....Elek hangja menydörgött s a szeme villámokat szórt... s én ugy éreztem, hogy mindjárt esni kezd....

....a Villám olvasóit 39.5° Celsius melegen üdvözli:

Visszhang.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Versike.

Él egy asszony, szinteg gyászol:
szép és hamis kis özvegy;
Édes Bözsi névre hallgat: rém
kacér s nem kedves.
Kék ege van, csillag rajta; ugy
jön fel, ha meggyújtja.
Meleget is csak ugy érez: éjjel
jó fel szép napja.

Álma volt a Bözsikének, gyötrő
álma, nem aludt.

Attól félve, hogy majd egyszer
napja lesz egy viharos.

Gyötrő álma beteljesült, megje-
lent a valóság.

Számon kérni jött egy asszony:
ki szereti az urát!?

Meglepően könnyen vette, bár
hogy félt és remegett;

Választ könnyen odadobva, to-
porzékolt: nem lehet!

Mert én busan járok-kelek, ka-
landot nem csinállok;

Hogy ha egyszer meg is esik,
aztán jobban vigyázok.

Pityu.

Nagy mondás.

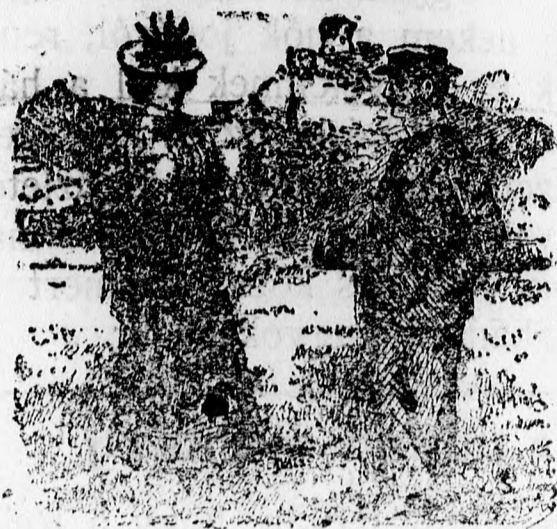
— Tehát itt jó a levegő? —
kérdé a turista a klimatikus
gyógyhely tulajdonosától.

— Nagyszerű uram, nagy-
szerű! Itt az ember rövid idő
alatt száz éves lesz.

Paplan-varradamba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kaszmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakított, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Családi jelenet.

Feleség: Azt mondtad, hogy
szeretni fogsz, amig élek.

Férj: Tudtam én, hogy ilyen
sokáig fogsz élni?

**A „semmi“
és a „valami“.**

Csepürágással, miegyébbel
mulattatta egy kókler a falusi-
akat. Végül éles kardot dugott
le a torkán. Meg visszahuzta.

Szörnyen bámultak az atya-
fiak.

De egy elbusult szürös ma-
gyar nem volt megelevedve. —
Előretörekedett. Megáll a pódium
előtt s rászóll a kóklerre:

— Assemmi! Ide nízzen az
ur (a saját torkára mutat): itt
lelent egy ház, egy fél szesszió
föd, meg egy szöllő! Azt huzza
vissza az ur!

Félreértés.

Festő: Mondja el őszinte vé-
leményét erről a képről.

Műbíró: Ez abszolúte sem-
mit sem ér.

Festő: Tudom, hogy vélemé-
nye semmit se ér, de azért még
is szeretném hallani.

Felelős szerkesztő: SZIKRA